

Szkolny program wychowawczo-profilaktyczny Katolickiej Szkoły Podstawowej im. św. Siostry Faustyny w Trzciance

„W wychowaniu chodzi właśnie o to, ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem — o to, ażeby bardziej był, a nie tylko więcej miał, aby więc poprzez wszystko co ma, co posiada, umiał bardziej i pełniej być człowiekiem, to znaczy, ażeby również umiał bardziej być nie tylko z drugim, ale i dla drugich.”

Jan Paweł II

Podstawa prawna:

- *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. (Dz.U. 1997 nr 78 poz. 483 z późn. zm.).*
- *Konwencja o Prawach Dziecka, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych z dnia 20 listopada 1989 r. (Dz.U. 1991 r. nr 120 poz. 526).*
- *Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta nauczyciela (Dz.U. 1982 nr 3 poz. 19 z późn. zm.).*
- *Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. 1991 nr 95 poz. 425 z późn. zm.).*
- *Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz.U. 2017 poz. 59).*
- *Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. 1982 nr 35 poz. 230 z późn. zm.).*
- *Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. 2005 nr 179 poz. 1485 z późn. zm.).*
- *Ustawa z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. 1996 nr 10 poz. 55 z późn. zm.).*
- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii (Dz.U. z 2015 r. poz. 1249).*
- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz.U. 2017 poz. 356)*
- *Statut Katolickiej Szkoły Podstawowej im. św. Siostry Faustyny.*

Program wychowawczo-profilaktyczny szkoły jest adresowany do:

- a) RODZICÓW, którzy powierzając swoje dzieci szkole katolickiej, oczekują:
 - solidnego procesu wychowawczo-profilaktycznego,
 - wychowania w poszanowaniu prawdziwych wartości,
 - wzmacnianie postaw zapobiegających uzależnieniom,
 - wyrobienia wrażliwości społecznej,
 - uformowania prawego sumienia, głębokich wartościowych przekonań,
 - solidnego ukształtowania religijnej postawy,
 - rozwoju swoich dzieci na miarę możliwości w sferze intelektualnej i fizycznej.

- b) UCZNIÓW, którzy rozpoczynając swoją życiową drogę nauki i wychowania, oczekują:
 - zdobywania wiedzy,
 - poznania i zaakceptowania siebie,
 - zaakceptowania innych i siebie samego,
 - dzielenia się sobą z innymi ludźmi,
 - odnalezienia sensu życia,
 - pogłębienia znajomości Boga i życia zgodnie z Ewangelią,
 - aktywnego włączenia się w społeczeństwo z dobrym przygotowaniem teoretycznym i praktycznym oraz rzetelnego wypełniania swoich zadań w dorosłym życiu.

- c) NAUCZYCIELI I WYCHOWAWCÓW, którzy z radością, choć w trudzie, realizują swoje powołanie bycia przewodnikami młodych na drodze pełnego wzrostu i dostrzegają konieczność:
 - kierowania się zawsze i wszędzie dobrem dziecka,
 - otwartego dialogu i kontaktu z rodziną oraz środowiskiem.

- d) CAŁEGO ŚRODOWISKA SZKOLNEGO (kadry pedagogicznej, pracowników administracji i obsługi szkoły).

WSTĘP TOŻSAMOŚĆ SZKOŁY

Szkoła katolicka to miejsce integralnej formacji, za pomocą której dąży się wytrwale ku celom właściwym tej placówce, wypełnia służbę publiczną w dialogu ze środowiskiem i Kościołem katolickim; uważa się za centrum działalności wychowawczo-profilaktycznej i kulturalnej.

CELEM szkoły jest integralne wychowanie chrześcijańskie, które daje uczniom możliwość stania się osobą odpowiedzialną, otwartą na wartości, zdolną żyć w dzisiejszej rzeczywistości i przekształcać ją w duchu chrześcijańskim oraz realizować osobistą syntezę między wiarą a kulturą oraz wiarą i życiem. Dotyczy rozwoju duchowego, intelektualnego, emocjonalnego, fizycznego i społecznego.

SZKOŁA:

- zwraca szczególną uwagę na dzieci potrzebujące, z różnych powodów, szczególnego zainteresowania,
- przyjmuje uczniów takimi, jakimi są, doceniając dobro, jakie tkwi w każdym z nich,

- sprzyja wymianie międzyosobowej na płaszczyźnie dydaktycznej i pozadydaktycznej między nauczycielami a uczniami i ofiaruje przyjazną obecność ze strony wychowawców,
- stwarza środowisko wychowawcze charakteryzujące się klimatem rodzinnym, pogodą, radością i zaangażowaniem,
- sprzyja tworzeniu się grup zainteresowań,
- stwarza warunki, aby młody człowiek był w pełni sobą,
- dopomaga, by uczeń żył w radości,
- wpływa na to, aby dzieci i młodzież poważnie angażowali się w wypełnianie własnych obowiązków (nauka, praca),
- zwraca uwagę na obecność w życiu każdego człowieka Boga, który jest kochającym Ojcem,
- realizuje zadania w ten sposób, aby uczniowie stopniowo stawali się zdolnymi do bycia wśród rówieśników świadkami wiary i jednocześnie chrześcijańskimi animatorami.

GLÓWNE ZAŁOŻENIA PROGRAMU WYCHOWAWCZO-PROFILAKTYCZNEGO. CELE WYCHOWANIA

W programie wychowawczym szkoły harmonijnie łączą się wiara, kultura i życie. Program wychowawczo-profilaktyczny:

- jest zakorzeniony w chrześcijańskiej wizji życia człowieka; w historii, w której Chrystus jest centrum,
- przedstawia szkołę jako miejsce poszukiwań, koncentracji i twórczej transformacji kultury w świetle zasad ewangelicznych.

Podstawowym celem systemu wychowawczego jest wszechstronny rozwój intelektualny, emocjonalny, duchowy i fizyczny wychowanka.

W związku z tym w działaniu wychowawczym należy zmierzać do osiągnięcia następujących celów:

- do wszechstronnego rozwoju osobowości ucznia, uwzględniając jego predyspozycje psychiczne, fizyczne, emocjonalne, intelektualne, środowisko rodzinne i kulturowe,
- do ukształtowania jego postaw społecznych i obywatelskich w duchu poszanowania dla tradycji uniwersalnych, narodowych, państwowych i lokalnych,
- do ukształtowania osobowości ucznia według wzoru chrześcijańskiego.

IDEAŁ WYCHOWAWCZY. MODEL — SYLWETKA ABSOLWENTA

Absolwent szkoły katolickiej prawidłowo funkcjonuje w swoim naturalnym otoczeniu: i w domu, i w szkole. Ma określony, dość szeroki krąg zainteresowań, którym poświęca swój czas, i które to zainteresowania stara się rozwijać. Pozytywnie patrzy na otaczający go świat, siebie i innych ludzi. Myśli, działa i postępuje według Ewangelii.

Będziemy zatem dążyć do tego, aby absolwent naszej szkoły był:

- samodzielny,
- ciekawy świata,

- odpowiedzialny,
- prawy,
- otwarty,
- tolerancyjny,
- świadomy własnej wartości,
- świadomy wymagań płynących z wiary chrześcijańskiej,
- świadomym obywatelem i patriotą.

Zgodnie z naszymi zamierzeniami charakteryzujemy absolwenta naszej szkoły następująco. Uczeń jest:

✚ samodzielny:

- potrafi współpracować z dorosłymi w zakresie troski o własne zdrowie,
- umie wyrażać swoje myśli i przeżycia,
- potrafi posługiwać się prostymi narzędziami
- umie zadbać o zaspokojenie swoich podstawowych potrzeb (wypoczynek, ruch, aktywność),

✚ ciekawy świata:

- potrafi szukać, oceniać i wykorzystywać informacje,
- poszerza swoje wiadomości dotyczące interesujących go dziedzin,

✚ odpowiedzialny:

- rozumie potrzebę doskonalenia i rozwijania samego siebie,
- stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny,
- dba o estetyczny wygląd własny i otoczenia,
- dokonuje samokontroli i samooceny,
- potrafi odmówić (jest asertywny),
- dba o kulturę słowa,
- spełnia obowiązki wobec rodziny, szkoły i najbliższego otoczenia,

✚ prawy:

- potrafi odróżnić prawdę od kłamstwa,
- przestrzega zasad, reguł i norm współdziałania w grupie,
- potrafi bronić własnej intymności i nie narusza intymności innych,
- wybiera postawy związane z prawdą i dobrem — oparte na wartościach ewangelicznych,
- odpowiednio reaguje na niewłaściwe zachowania,
- szanuje mienie społeczne.

✚ otwarty:

- zna zasady komunikowania się i próbuje je stosować,
- jest gotowy do rozwiązywania problemów w klasie,
- wykorzystuje możliwości jakie stwarza mu dom i szkoła,

✚ tolerancyjny:

- dostrzega różnice między ludźmi,
- szanuje poglądy innych,
- przyjmuje właściwą postawę wobec innych,
- szanuje bliźniego,
- uświadamia sobie prawa swoje i innych,

✚ świadomy własnej wartości:

- potrafi zaprezentować swoje poglądy i bronić ich,

- wykorzystuje sukcesy i porażki jako czynniki motywujące do dalszej pracy nad sobą,
- ✚ świadomy wymagań wpływających z wiary chrześcijańskiej:
 - aktywnie uczestniczy w życiu Kościoła katolickiego,
 - przystępuje regularnie do sakramentów świętych,
 - daje świadectwo swojej wiary czynami i słowami,
- ✚ świadomym obywatelem i patriotą:
 - szanuje mienie społeczne,
 - spełnia obowiązki wobec rodziny, szkoły i ojczyzny,
 - aktywnie uczestniczy w życiu demokratycznym społeczeństwa,
 - niesie pomoc ludziom potrzebującym jej.

A. ROZWÓJ FIZYCZNY

Propagowanie zdrowego stylu życia i troska o ochronę zdrowia: *Wielkie to szczęście, że zdrowia nie można kupić za pieniądze, bo wszystko kupiliby bogacze, a dla biednych nic by nie zostało...*

Cele:

- kształtowanie sprawności fizycznej, odporności i hartu,
- wpajanie nawyku rozwijania własnych predyspozycji w zakresie dyscyplin sportowych,
- wyrabianie nawyków higienicznych,
- kształtowanie postawy dbałości o własne zdrowie,
- promowanie zdrowia psychicznego i fizycznego,
- kształtowanie krytycznego myślenia i wspomaganie uczniów w konstruktywnym podejmowaniu decyzji w sytuacjach trudnych, zagrażających prawidłowemu rozwojowi i zdrowemu życiu.

Formy realizacji:

- na lekcjach wychowania fizycznego i innych zajęciach szkolnych,
- na zajęciach pozalekcyjnych,
- na wycieczkach,
- w trakcie gier i ćwiczeń terenowych,
- podczas rekreacji,
- podczas godzin wychowawczych,
- w trakcie zajęć warsztatowych z pedagogiem szkolnym,
- podczas spotkań z higienistką szkolną,
- podczas spotkań ze specjalistami i przedstawicielami instytucji wspierającymi działania szkoły w zakresie profilaktyki uzależnień.

B. ROZWÓJ EMOCJONALNY

Naucz się znajdować radość w życiu, to najlepszy sposób przyciągania szczęścia.

Cele:

- kształtowanie wrażliwości uczuciowej,
- poznanie własnej sfery uczuciowej,
- opanowanie, rozumienie i nazywanie emocji,
- obiektywizm,
- umiejętność kontaktowania się z ludźmi,
- umiejętność okazywania uczuć,

- przewycięzanie indywidualizmu i odkrywanie w świetle wiary powołania do życia w pełni świadomego i odpowiedzialnego w jednoŝci z innymi.

Formy realizacji:

- w kontaktach interpersonalnych,
- na zajęciach z pedagogiem szkolnym,
- na godzinach wychowawczych,
- na zajęciach przedmiotowych,
- podczas wyjazdów klasowych i szkolnych.

C. ROZWÓJ INTELEKTUALNY

Nieszczęsny bowiem, kto mądrością gardzi i karnoŝcią. Nadzieje ich płonne, wysiłki bezowocne, bezużyteczne ich dzieła. (Mdr 3,11)

Cele:

- poszukiwanie prawdy,
- przewycięzanie lenistwa umysłowego,
- poznanie swoich uzdolnień,
- rozszerzanie zainteresowań,
- umiejętnoŝć przyswajania wiedzy,
- umiejętnoŝć poszukiwania informacji,
- umiejętnoŝć wypowiedzania się,
- umiejętnoŝć przekazywania swojej wiedzy innym.

Formy realizacji:

- na wszystkich lekcjach,
- w kołach zainteresowań,
- w pracy indywidualnej ucznia.

D. ROZWÓJ DUCHOWY

Piękno życia człowieka zależy od wyboru wartości, którymi żyje.

Cele:

- umiejętnoŝć myślenia wartościującego (akceptowanie fundamentalnych zasad moralnych, zgodnych z wartoŝciami ewangelicznymi),
- gotowoŝć do poświęceń,
- kształtowanie sumienia (życie w prawdzie z samym sobą, Bogiem i innymi ludźmi),
- autentyzm działań, otwartoŝć, ufnoŝć,
- odpowiedzialnoŝć za własne słowa i czyny,
- udział w rekolekcjach (2 razy w roku),
- udział we wspólnej Eucharystii (raz w miesiácu),
- wyrabianie właŝciwego stosunku do modlitwy i jej miejsca w życiu kaźdego człowieka,
- odkrywanie obecnoŝci Boga w historii i otaczającym ŝwiecie.

Formy realizacji:

- w kontaktach interpersonalnych,
- na godzinach wychowawczych,
- na zajęciach przedmiotowych,

- na wycieczkach organizowanych przez szkołę,
- na zajęciach katechezy i szkolnym słówku,
- na rekolekcjach.

E. ROZWÓJ SPOŁECZNO-PATRIOTYCZNY

Nie odcinaj się nigdy od korzeni, gdyż zagubisz się na ścieżkach życia.

Cele:

- kształtowanie umiejętności kontaktowania się z ludźmi,
- aktywne i świadome uczestnictwo w życiu demokratycznym społeczeństwa,
- kształtowanie postaw patriotycznych oraz szacunku dla tradycji narodu, państwa, środowiska lokalnego i szkoły,
- kształtowanie myślenia refleksyjnego o tradycji oraz historii kraju, rodziny, miasta i szkoły,
- kształtowanie szacunku dla hymnu państwowego, godła oraz głównych świąt narodowych,
- kształtowanie postawy zaangażowania w życie społeczne, m. in. poprzez uczestnictwo w akcjach charytatywnych, wolontariat,
- konstruktywne pełnienie ról społecznych.

Formy realizacji:

- na zajęciach języka polskiego, historii,
- na godzinach wychowawczych,
- w kontakcie ze sztuką i środowiskiem lokalnym,
- podczas akademii i wieczornic,
- w trakcie spotkań z lokalnymi twórcami,
- podczas pracy na rzecz innych.

EWALUACJA PROGRAMU WYCHOWAWCZO-PROFILAKTYCZNEGO

- Przebiega w ciągu całego cyklu kształcenia.
- Prowadzona jest na trzech płaszczyznach: nauczyciele, rodzice, uczniowie.
- Polega na systematycznej obserwacji:
 - pracy uczniów, oceny nabywania poszczególnych umiejętności,
 - występowanie u uczniów pożądanых cech,
 - zachowań uczniów podczas uroczystości klasowych i szkolnych,
 - postaw i zachowań dzieci, życia zgodnego z powszechnie przyjętymi wartościami, zasadami wiary,
 - relacji uczniów w kontaktach z innymi ludźmi
 - stopnia kreatywności uczniów,
 - kultury osobistej ucznia w ciągu całego cyklu kształcenia,
 - sprawności fizycznej uczniów.

Głównym założeniem realizacji programu wychowawczego jest ukształtowanie modelu ucznia-obywatela, który będzie miał „mocne korzenie i silne skrzydła”.

WSPÓLNOTA WYCHOWAWCZA

Szkołę — wspólnotę społeczności szkolnej, tworzą wszyscy ci, którzy są z nią bezpośrednio związani: nauczyciele, personel kierujący, administracyjny i pomocniczy, rodzice jako główni i niezastąpieni wychowawcy własnych dzieci, uczniowie — współuczestniczący w edukacji dzieci i odpowiedzialni, prawdziwie aktywni uczestnicy procesu wychowawczo-profilaktycznego. Jest różnorodność ról wspomnianych podmiotów, lecz jedność celów.

Nauczyciele

Są bezpośrednio odpowiedzialni za wychowanie. Starają się zatem o utrzymanie możliwie najwyższego poziomu swych kwalifikacji zawodowych, apostołskie wyrażanie swej wiary, przekazywanie kultury oraz wcielanie w życie pedagogiki strategii bezpośredniego i osobistego kontaktu z uczniem i jego rodziną.

Powinności wychowawcy klasowego:

- I. Powinności wynikające z relacji wychowawca-uczeń
 1. Poznanie uczniów oraz ich środowiska (rozmowy, zebrania z rodzicami, ankiety).
 2. Poznanie sytuacji materialnej, rodzinnej ucznia (np. obserwacja, wywiad, wizyty domowe).
 3. Udzielanie wszechstronnej pomocy (organizowanie samopomocy, występowanie o pomoc socjalną, motywowanie do korzystania z pomocy poradni psychologiczno-pedagogicznej).
 4. Czuwanie nad zachowaniem uczniów (regulamin, kontakt, obserwacja, rozmowy).
 5. Interesowanie się postępami w nauce (kontrola, kontakt z nauczycielami, techniki uczenia się, wzajemna pomoc).
 6. Egzekwowanie praw ucznia przez nauczycieli i rodziców (rozmowy bieżące w razie konieczności).
 7. Egzekwowanie obowiązków ucznia wobec innych (przydział zadań w klasie, omówienie, ewaluacja).
- II. Powinności wynikające z relacji wychowawca-klasa:
 1. Integracja uczniów jako zespołu (imprezy, warsztaty, wycieczki).
 2. Obrona interesów klasy na forum szkoły (rada pedagogiczna, rozmowy z dyrektorem).
 3. Organizowanie życia pozalekcyjnego (wycieczki, dyskoteki, ogniska, teatr, kino).
 4. Wyzwalanie aktywności.
 5. Kształtowanie postaw (samodzielności, odpowiedzialności, tolerancji, patriotyzmu).
 6. Pomoc w rozwijaniu ważnych umiejętności psychologicznych i społecznych (umiejętności nawiązywania kontaktów z ludźmi, radzenia sobie ze stresem, konstruktywnego wyrażania emocji, rozwiązywania konfliktów, negocjowania, szukania kompromisów, opierania się naciskom otoczenia itp.). Rozwijanie zatem inteligencji emocjonalnej w następującym zakresie:
 - poznanie własnej sfery uczuciowej,
 - rozpoznanie emocji u innych,
 - nawiązywanie i podtrzymywanie relacji z innymi,
 - kierowanie emocjami; wdrażanie do konstruktywnego rozwiązywania konfliktów i problemów,
 - kształtowanie umiejętności podejmowania decyzji (godziny wychowawcze, warsztaty, współpraca ze specjalistami).

III. Powinności wynikające z relacji wychowawca–rodzice:

1. Informowanie rodziców o:
 - zadaniach wynikających z programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły,
 - tematyce godzin do dyspozycji wychowawcy,
 - aktach prawnych obowiązujących w szkole,
 - wynikach w nauce i zachowaniu (zebrania z rodzicami, indywidualne rozmowy).
2. Pedagogizacja — poruszanie problemów wychowawczych nurtujących rodziców i ich dzieci (wykłady, warsztaty na spotkaniach z rodzicami).
3. Włączenie rodziców w życie klasy i szkoły (imprezy klasowe, szkolne, środowiskowe).

Ponadto, patrząc na wzór jedyne go Nauczyciela — Jezusa Chrystusa, wychowawca powinien przez swą szlachetną misję ukazywać chrześcijańską tajemnicę. Powinien robić to nie tylko słowami, lecz przez każdy swój czyn i przez całą swą postawę.

Powinności wychowawcze nauczycieli przedmiotów:

1. Zadaniem nauczyciela na każdej lekcji powinno być:
 - uczenie systematyczności, dokładności, punktualności, odpowiedzialności, tolerancji, przestrzegania obowiązujących norm, pracowitości itp.,
 - podnoszenie poczucia własnej wartości uczniów i dążenie do wypracowania przez nich samokrytycyzmu,
 - uczenie poprawnej komunikacji i współpracy w grupie,
 - zapoznanie z zasadami kultury życia codziennego,
 - uczenie troski o własne zdrowie i bezpieczeństwo,
 - dbanie o poprawne wyrażanie się uczniów.
2. Zadaniem każdego nauczyciela powinno być wykorzystanie treści programowych do podkreślenia:
 - wartości ogólnoludzkich, które mogą stać się drogowskazem w życiu człowieka,
 - przykładowych postaw bohaterów literackich, historycznych i współczesnych wobec ludzi, sytuacji, problemów, idei,
 - procesu podejmowania decyzji i ich skutków,
 - rozwiązywania trudnych sytuacji życiowych i dokonywania właściwych wyborów,
 - tradycji rodzinnych, regionalnych i ich znaczenia dla tożsamości człowieka,
 - wartości rodziny w życiu człowieka,
 - piękna przyrody, jej użyteczności i sposobów ochrony przed zgubnymi wpływami szkodliwej działalności człowieka,
 - znaczenia norm moralnych w życiu człowieka.

Rola rodziców:

Dom rodzinny jest właściwym miejscem kształtowania cnót, a rodzice są pierwszymi wychowawcami swoich dzieci. Mają pierwszorzędne i niezbywalne prawo oraz obowiązek wychowania. Wychowanie dzieci wymaga od rodziców nauczania się wyrzeczenia, zdrowego osądu, panowania nad sobą, co jest podstawą wszelkiej prawdziwej wolności. Sprostanie temu zadaniu staje się możliwe dla tych rodziców, którzy pielęgnują życie duchowe.

Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty zawiera następujące sformułowanie:

„System oświaty zapewnia w szczególności:

1. Realizację prawa każdego obywatela Rzeczypospolitej Polskiej do kształcenia się oraz prawa dzieci i młodzieży do wychowania i opieki, odpowiednich do wieku i osiągniętego rozwoju.
2. Wspomagania przez szkołę wychowawczej roli rodziny”.

Szkoła w procesie wychowawczym spełnia rolę wspomagającą wobec rodziców. Właśne zadania wychowawczo-profilaktyczne wobec uczniów wypełnia zatem mądrze i właściwie, kiedy wspiera wychowawczą rolę rodziny.

Szkoła powinna starać się utrzymywać zaufanie rodziców, co do jej wychowawczo-profilaktycznego charakteru poprzez:

- 1) zapoznanie rodziców z opracowanym programem wychowawczym oraz innymi aktami prawnymi szkoły,
- 2) dokładne precyzowanie stawianych uczniom wymagań, dotyczących pożądanych przez szkołę zachowań, które zapewnią utrzymanie ładu społecznego,
- 3) rzetelne egzekwowanie powyższych wymagań,
- 4) włączenie tematów z zakresu wychowania i profilaktyki, adekwatnych do problemów klasowych, do spotkań okresowych z rodzicami (pomoc pedagoga szkolnego),
- 5) włączenie rodziców do pomocy przy realizacji zamierzeń wychowawczo-profilaktycznych:
 - udział w imprezach klasowych i szkolnych,
 - współorganizowanie wycieczek,
 - udział w modernizacji szkoły i upiększaniu klasy, budynku szkolnego itp.,
 - udział w realizowaniu programów wychowawczo-profilaktycznych,
 - wspieranie wolontariatu.

Właściwa integracja szkoły z rodziną jest podstawowym warunkiem, dzięki któremu będzie można dostrzec i rozwinąć możliwości uczniów, odkrywane tak w jednym, jak i w drugim środowisku, a przede wszystkim ich otwarcie na znaczenie religii i to, co ona ze sobą niesie.

Rola uczniów:

Nie są biernymi obserwatorami, ale stanowią dynamiczną część środowiska. Ich współpraca w procesie wychowawczo-profilaktycznym jest niezbędna. Obowiązki oraz propozycje służące pełnemu wzrostowi są przekazywane uczniom przez nauczycieli i rodziców.

Wszyscy powinni zabiegać o to, aby w szkole panował klimat miłości i wolności, radości i święta oraz pilnej pracy!

Klasowe plany wychowawczo-profilaktyczne powinny zawierać szczegółowe działania w sferze fizycznej, emocjonalnej, intelektualnej, duchowej i społecznej, załączone każdego roku szkolnego do programu wychowawczo-profilaktycznego.

Załączniki:

Plany wychowawczo-profilaktyczne wszystkich klas.